

Už po loňské m Frankf urtujs m sli bovali, æ pro v s ot est uje m n êk terou z baskytar n ê m êck é fir my Basslab, která se specializuje na výrobu nástroj ů z u m êl ých materiál ů. A skutečně js me od toho nebyli tak daleko. Zabránili ná m v to m jen cel ní p ředpisy, díky ni m æ po nás stát p ři p řebírání basy po æadoval nehorázn ê su my, nebo registraci nástroje na n êkoli ka místech – no, douf á m æ vst upe m do EU se tahle hranič ní buzerace radi kál n ê o mezí. Tak js m æ se nakonec s Hei ko Höppfi ngere m výrobce mt êchto nástroj ů, rozhodli, æ uděl á m æ krátk ý (sezna movací) test æ letos na Musi k messe.

v autobasse

Basslab STD V

Trožku jsem se obávám, æ v úvahu mezi stánky nebudu schopen napsat víc ne ðojmy z toho, jak nástroj sedí do ruky. Pravda ale, jak jsem zjistil na místě, byla nažt ěstí trožku jiná. Místo b êaného stánku p řistavil totiž Basslab do kytarové haly zvukot ěsný autobus, do kterého jsem se mohl v klidu sám zavřít a odřiznout kravál kytarové haly. Sám pouze s vybranými modely, zesilovačem Glockenklang a ú æasnou bednou SWR 8 x 8 . Jediné, co m ê ružilo, byly nosy náv ůt ěvník ů výstavy, nalepené na skle autobusu, jak se cht ěli také dostat dovnitř a zahrát si... Sm ůla :).

Konstrukce

Je pravda, æ na první pohled vypadá STD V, p ětistrunný bezhlavý model, poněkud stražidel n ê. Nebo alespoň extravagantn ê. Se zvykáním na tento tvar budete vřak mít mnohem menší problémy ne æ važí kolegové v kapele. Pakli æ se vám z n êjakého důvodu nelíbí, nemusíte se na n êj (na rozdíl od nich) dívat, vy basu totiž budete pouze dræt a hrát na ni. A k tomu je uzp ůsobena naprosto perfektn ê. Ten dlouhý roh totiž není bezúčelný. Jednak proto, æ Basslab vytvá ří charakteristiku zvuku pomocí každého krychlového milimetru hmoty a poçítá s tím, æ každý tvar hraje trochu jinak. Druhý důvod je čist ê fyzický. Když si basu za roh pověsíte na krk, automaticky se posadí do úhlu 45° a tam pevn ê dræt. Máte tedy naprosto voln ê ruce, které se nemusí starat o to, jak nástroj lítá kolem a p řidrætovat ho. Ohromnou výhodou je také hmotnost nástroje, která se u p ětistrunné STD pohybuje mezi 2700 a 3000 g (podle toho, jaké zvolíte snímače a mechaniky) – to díky sm ěsi um ěl ých materiál ů, z n ě je nástroj vyroben. Tu lze namíchat podle (zvukových) tu æeb zákazníka.

Stejn ê tak pravá ruka má dostatek pohodlí. Pouæté kobylce a dolat ůvacím mechanikám ABM vd ěčí STD V za velice žiroký rozchod mezi

strunam. Na nástroj se tedy výborn ê hraje prsty (a to i kvůli tomu, æ v edycky najdete místo, kde si opřete palec p ři hraní na spodním H).

Hmatník STD V je rovný jako deska stolu, na co æ si hráč zvyklý z klasických bas musí chvíli zvykat (podle výrobce ale prý není problém vyrobít kus s charakteristikami podle p řání zákazníka). Ale ne p řiliž dlouhou. Po pár minutách si rozdíl ani nevzjmete. P řes poçáteční nedůvěru jsem zjistil, æ takový tvar (v kombinaci s velice nízkým dohmatem, který tahle basa má) je mnohem pohodlnější pro tapping.

Krom ê zmín ěných vlastností je STD V velice dobrý slapper. Tomu, krom ê roztečí strun, pomáhá také nažikmo posazený poslední pra æec, který slou æí jako podlo æí bužícímu palci, ale zároveň neubírá prostor pro trhající prsty. STD V je opravdu univerzální basa, na kterou m ůžete hrát cokoliv od reggae po slap typu kožt ě ve větráku (a podle designu i na jakékoli planetě). A pokud vám někdo říkal, æ si nezvyknete na bezhlavou basu, nevěte tomu. Za hlavu ji p ře æe nedrætíte.

Elektronika a zvuk

Pohodlí je jedna věc, ale posluchače bude zajímat jen zvuk basy (tedy to je na æ zbo æné p řání – zvuk basy je hned za tím, jak vypadáte, co máte na sob ě, které část i t ěla p ři koncert ě odhalíte a jestli fluzete do publika). V ězte, æ zvuk STD V je nep řeslechnutelný. Heiko tvrdí, æ se nesnaží plastem nahradit d řevo, ale jít dál, za

jeho mo ænosti. Netroufám si tvrdit, zda se to skutečně poda řilo, ale jist ê je, æ nástroj má vlastnosti, které byste u d řev ěného jen t ě æko hledali. Perfektn ê vede zvuk, má zároveň neuv ě řiteln ê dlouhý sustain jako nástroje s průb êaným krkem (aby ne, když je z jednoho kusu), ale stejně dobře reaguje na rychlé pas æe, slap a tapping. Je velmi citlivý, tak æ ho jednodu æe rozezníte pouze levou rukou, a navíc má æ dokonale (matematicky) p řesn ê vyrovnanou dynamiku po celém krku.

Basu navíc krásn ê rozezvuci dva aktivní humbuckery Rough Crystal Soapbars. Její elektronika zahrnuje t řípásmový ekvalizér (basy, vřiky a st ředy s parametrem), jeho æ pomocí m ůžete z basy dostat snad jakýkoliv zvuk. Je výborn ê, æ st ředový potenciometr má aretaci ve st ředové poloze (0 dB), tak æ v průb ěhu hraní si pro prsty m ůžete lehce p řidat st ředy a p ři slapu se zase vrátit na nulu. I když mo æná nebudete cítit pot řebu, proto æ nástroj je stejně průrazný a stejně hlasitý p ři prstech i p ři slapu. Neml jsem ale mo ænost zkusit STD s kapelou, tak æ je mo æné, æ v takovém p říp ad ě tuto vlastnost oceníte. Podobn ê jako funkci mute na hlasitostním potenciometru (stačí vytáhnout).

STD V nádhern ê reaguje na styl. Doká æ m ůoukat jako bezpra æec, ale také si krásn ê zažt ěkat. S pomocí ekvalizéru m ůžete bez vým ěny nástroje vytvo řit takové množství zvuk ů, jako byste m ěli na pódiu deset bas.

Internet
www.basslab.de

A dál ží

Přišla afe i chvíle, kdy jsem se s nástrojem musel rozloučit. (Musím říct, že zvykat si na něj je daleko rychlejší než odvykat.) Ale z autobusu jsem se hned tak vyhodit nenechal. Padl mi do oka ještě jeden nástroj – bílý Soul. Na první pohled Fender Jazz – jenže přirozeně z polykarbonátů. Od originálu ho vizuálně odlišoval jen pickguard, který byl na nástroji jen vylišován. A hraje jako fendery? Při prvních dotycích jsem měl pocit, že se zvuk velice blíží. Jenže to byly korekce basy jen na půl (!). Pro zvuk tohoto mo-

delu se jen těžko hledá správný český ekvivalent. Musím si, ač nerad, vystačit s anglickým punchy nebo spíš jazzbassovitější (?).

Mezi nástroji firmy Basslab by si vybrali i příznivci staré žkoly. A že byste si nezvykli na ten materiál? Tak jsem slyšel hodně o tom, že analog nikdy nemůže nahradit digitál a že CD nikdy nevytlačí kazety a vinyly. No, nikdy neříkej nikdy!

Jakub Tureček

jakub.turecek@muzikus.cz

STD V je pětistrunná baskytara ze slitin polykarbonátů. Její cena je 2500 eur (při přímém prodeji ve firmě 2250 eur).

maximální pohodlí při hraní
výtečný zvuk ve všech stylech, má neuvěřitelnou žkálu barev
perfektně sedí na těle
hmotnost

dražší double-ball end struny
cena